

Chiemgauer 100miles

Noční kolečko přes kopečky východně od Rupoldingu.

Vše probíhalo ok - docela. Méně jsem jedl prvních 50km, ale dohnal jsem to na Adlgas občerstvovače. Hlavně jsem cítil sílu a vytrvalost v seběžích, kterých je mnoho. Do kopečka jsem se moc nehnal. K ránu jsem začal cítit jak moc jsem nevyspalý. Nicméně na staďáku po 88km jsem si dal kraťounkého sloříčka (15min) a kafičko. A

[+3](#)

..... a s chutí a novým elánem vyrazil na zbývající 72km 😊😁

Sluníčko užasně svítilo a tak jsem si užíval. Kliometry přibývali podstatně pomaleji než v noci 😞😞 ale měl jsem jasno - letos do cíle dorazím. Po několika slabších a silnějších momentech jsem stanul v 18:00 na Egg občerstvovače (cut-off byl 18:15 😊:D) Cítil jsem se úžasně a tak jsem za hodku a 25minut byl na Hochfelln, posledním kopci a čekalo mě již pouhých 19km "z kopce" do cíle. Pustil jsem se do toho a všem co byli se mnou jsem utekl - v technickém terénu jsem jako ryba ve vodě, nicméně mě po 5km přešel humor 😞😞 Posledních 14km bylo pouze a výhradně po zpevněné lesnické cestě a bylo po prdeli. Já vůbec zjistil, že ty tvrdý a "běhavý" terény nemám rád a nebo jen nemám dost naběháno ??? Zbožnuji cesty plné výmolů, kořenů, kamenů, kde je potřeba používat precizní nohoklad a zůstat maximálně soustředěn (foukust 😊😁). No nic no indiánskou chůzí jsem se do cíle dobelhal a říkal si "....už to nikdy nepoběžím - posraný forswegy mě úplně vodělaly ..." 😊😁, ale již ráno mi bylo jasné, že se jistě příště vrátím, abych si užil to úžasné 160km dlouhé putování po Chiemgauerských alpách.

Ultratraily jsou fakt prima.

P.S.: mám oteklý nohy jako nosorožec 😊

:D

